К А Р А К А Ч А Н С К О К У Ч Е

ПРОИЗХОД: България.

ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ: Куче за охрана на стада селскостопански животни и имоти, куче за компания.

КЛАСИФИКАЦИЯ ПО FCI: Група 2 Пинчери и Шнауцери – Молосоидни породи, Швейцарски Планински и пастирски кучета.
Секция 2.2 Молосоиди. Планински тип.
Без изпитание за работа.

КРАТЪК ИСТОРИЧЕСКИ ПРЕГЛЕД: Каракачанското куче е българска автохтонна порода куче за охрана на стада селскостопански животни. Възникнала е удовлетворявайки нуждите на овчарите, номади или уседнали такива, пашуващи в планинските и равнинни райони на територията на цялата страна. Значителна роля за формирането и съхранението на тези кучета изиграват каракачаните, чиито основен поминък е бил трансхуманното овцевъдство. Не случайно това куче е известно сред българския народ с името каракачанско и с него се споменава в българската литература и фолклор. През 1938 г. Х. Б. Петерс пише статия, посветена на Каракачанското куче, публикувана в немския печат. Първият стандарт на породата е написан от Тодор Гайтанджиев през 40-те години на XX век. След затваряне на границите между Балканските държави и колективизацията на селското стопанство в Социалистическа България, нуждата от тези кучета намалява и тяхното количество достига критичен минимум. Породата е спасена от пълно изчезване благодарение на овчари, отглеждащи малки стада животни в отдалечени високопланински райони на България. Активната работа по издирването и съхранението на Каракачанското куче започва в края на 80-те години на XX век.

ОБЩ ВЪНШЕН ВИД: Сравнително едро куче, с хармонично телосложение и обилна космена покривка, масивна костна система и добре развита мускулатура. Половият диморфизъм е добре изразен.

ВАЖНИ ПРОПОРЦИИ:

- Дължината на тялото е с 2-12% по-голяма от височината при холката, при мъжките и с 5-16% при женските екземпляри.
- Дължината на муцуната е 36-45% от дължината на главата.

ПОВЕДЕНИЕ И ТЕМПЕРАМЕНТ: Самоуверено, смело и интелигентно куче, с уравновесен характер. Силно привързано към стопанина си и неговото семейство, недоверчиво към непознати.

ГЛАВА

МОЗЪЧЕН ДЯЛ:

Череп: Широк, обемен, с плоско или съвсем слабо заоблено чело. Медиалната бразда е незабележима, а надочните дъги слабо развити. Ширината на черепа, измерена при скулите е приблизително равна на дължината на мозъчния дял. Мислените равнини на мозъчния дял и муцуната са паралелни.

Стоп: Слабо изразен, плавен преход от муцуната към мозъчния дял.

ЛИЦЕВ ДЯЛ:

Носна гъба: Голяма, с добре развити ноздри. Напълно пигментирана, черна на цвят. При рижо оцветените кучета носната гъба е кафява.

Муцуна: Обемна, леко стесняваща се по посока на носната гъба, без да се заостря. Добре запълнена в основата.

Устни: Сухи, плътно прилепнали, като горната устна припокрива долната. Добре пигментирани - кафяви на цвят при рижите кучета и черни при всички останали окраски.

Челюсти / зъби: Силни челюсти с добра дълбочина и ширина. Здрави, големи и бели зъби. Пълна зъбна формула (42 зъба). Захапката е ножицовидна или клещовидна.

ОЧИ: По-скоро малки, с овална или бадемовидна форма, дълбоко и широко поставени. Латералните им ъгли са на нивото или леко по-високо от медиалните. Кафяви на цвят, като се предпочита да са по-тъмни. При рижо оцветените кучета, очите са с цвят на кехлибар в различни нюанси, кореспондирайки с окраската на космената покривка. Клепачите са плътно прилепнали, добре пигментирани, черни на цвят, а при рижите екземпляри кафяви.

УШИ: Сравнително малки, с V-образна форма, тънки на пипане, висящи, добре прилепнали към главата, поставени на нивото на очите или леко над него. Добре окосмени.

ШИЯ: Много добре замускулена и здраво свързана с тялото. Дължината и е по-къса от дължината на главата. Носи се под ъгъл 30-35 градуса спрямо гръбната линия. Кожата по нея е еластична, без да образува видими гънки.

ТЯЛО:

Холка: Широка и добре замускулена.

Гръб: Здрав, широк, с много добре развита мускулатура.

Поясница: Къса, широка, замускулена. При някои екземпляри се забелязва леко издигане по посока на крупата.

Крупа: Широка, добре замускулена, леко наклонена към основата на опашката.

Гърди: Широк и дълбок гръден кош, с добре развито предгърдие. Желателно е долната му линия да достига леко под нивото на лактите. Ребрата са широки и умерено извити.

Корем: Стегнат, умерено прибран.

ОПАШКА: Сравнително високо поставена, дебела в основата. На дължина достига до скакателната става. Обилно окосмена, с много дълъг косъм по вентралната страна. При покой се носи отпусната надолу, при възбуда навита на колело или сърповидно над линията на гърба. Характерно за Каракачанското куче е че се раждат кучета с вродено къса или скъсена опашка.

КРАЙНИЦИ

ПРЕДНИ КРАЙНИЦИ:

Общ вид: Прави, отвесни и успоредни помежду си.

Лопатка: Широка. Ъгълът на раменно-лопатъчната става е около 110-125 градуса.

Рамо: Дълго и замускулено.

Лакът: Плътно прилегнал към тялото, насочен строго назад.

Подрамо: Сравнително дълго.

Карпус: Здрав и масивен.

Метакарпус: Леко наклонен.

Предна лапа: Овална, леко засводена, с прибрани пръсти, богато окосмена помежду им. С твърди възглавнички и здрави нокти. Не е извъртяна нито навътре, нито навън.

ЗАДНИ КРАЙНИЦИ:

Общ вид: Прави и успоредни помежду си, добре замускулени.

Бедро: Широко с масивна мускулатура.

Коляно: На нивото на лактите, с леко изправени ъгли.

Подбедро: Дълго, широко и добре замускулено.

Скакателна става: Здрава, широка, с ъгъл на тибио-тарзалната става около 140-150 градуса.

Метатарзус: Масивен, леко наклонен.

Задна лапа: Като предната, но леко по-издължена. Често срещан породен белег е наличието на един или два допълнителни пръста (заперци).

ПОХОДКА / ДВИЖЕНИЕ: Мощни движения, с широка крачка, като предните и задни крайници остават успоредни помежду си.

КОЖА: Плътно прилепнала, дебела и еластична, без да образува видими гънки по цялото тяло.

КОСМЕНА ПОКРИВКА:

Косъм: Дълъг и твърд покривен косъм с добре развит и гъст подкосъм. Дължината на косъма варира в широки граници, от 6-7 см до над 20 см. По муцуната и предната част на крайниците косъмът е по-къс, а по шията, задната част на бедрата и вентралната част на опашката е дълъг, като образува ефектни грива (особено при мъжките) и ресни.

Цвят: Двуцветна или трицветна.

РАЗМЕР И ТЕГЛО:

Височина при холката: За мъжките: 63 - 72 см.

За женските: 56 - 65 см.

Тегло: Мъжки: 40-55 кг.

Женски: 30-45 кг.

При доказано чистопородни екземпляри с висока развъдна стойност, може да се направи компромис с размерите.

НЕДОСТАТЪЦИ

Всяко отклонение от гореизложените параметри трябва да се разглежда като недостатък, сериозността на който се оценява според степента на изява и ефекта върху здравето и благосъстоянието на кучето, както и върху способността му да изпълнява традиционните работни задължения.

СЕРИОЗНИ НЕДОСТАТЪЦИ

- Нежна, груба или тясна глава.
- Изразен стоп, изразени надочни дъги, изпъкнало чело, изразена челна бразда.
- Прекалено тънка муцуна или остра муцуна.
- Частично депигментирана носна гъба.
- Повиснали бърни.
- Провиснали клепачи, хипертрофия на третия клепач.
- Изправени или полуизправени уши, прекалено големи уши.
- Малки или редки зъби, липса на един или два зъба измежду P1, P2 или M3.
- Неправилна подредба на резците.
- Плътна обратна захапка (за кучета до 4 годишна възраст).
- Провиснала кожа в областта на шията.
- Провиснал или изпъкнал гръб.

- Криви крайници, О-образна или Х-образна постановка на крайниците.
- Мека, вълниста или къдрава козина.

ДИСКВАЛИФИЦИРАЩИ НЕДОСТАТЪЦИ

- Агресивно или пркалено плахо куче.
- Напълно депигментирана носна гъба.
- Разноцветни, сини очи или ястребови на цвят очи.
- Ентропия или ектропия на окото.
- Горночелюстна прогнатия, долночелюстна прогнатия с отстояние повече от 2 мм.
- Липса на повече от два зъба измежду P1, P2 и M3 или липсата на какъвто и да е друг зъб.
- Дължина на косъма под 6 см. Липса на подкосъм.
- Едноцветна окраска.

ЗАБЕЛЕЖКА

- Мъжките екземпляри трябва да имат два нормално развити тестиса, напълно спуснати в скротума.
- Само функционално и клинично здрави кучета, потвърдено типични за породата, трябва да се използват за разплод.